

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ปกป้องตนเองจากอิทธิพลของมิตรที่ไม่ดีและให้ความใส่ใจต่อการศึกษาลำบากเรียนอย่างเต็มที่ แล้วจะไม่มีพายุเข้ามาหาลูกได้ อย่าได้กล่าวโทษมายา!
- คำถาม:** ลูกควรให้ความใส่ใจต่อประเด็นใดอยู่เสมอเพื่อที่เรือของลูกจะสามารถข้ามฟากไปได้?
- คำตอบ:** “บาบา ไม่ว่าคำสั่งของท่านจะเป็นเช่นไร!” ทำตามคำสั่งของพ่ออย่างต่อเนื่องแล้วเรือของลูกก็จะข้ามฟากไป ผู้ที่ทำตามคำสั่งจะได้รับการปกป้องจากการถูกจู่โจมจากมายา ล้อคบนสติปัญญาของพวกเขาเปิดออก และพวกเขาาก็สัมผัสกับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาไม่เคยกระทำผิดใดๆ
- เพลง:** เมื่อได้พบท่าน ฉันได้พบทั้งโลก

โอมซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานในทุกศูนย์ได้ยินเพลงแล้ว ลูกทั้งหมดเข้าใจว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองโลกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอีกครั้งเหมือนอย่างที่คุณเคยทำเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ลูกได้ประกาศสิทธิมาแล้วในทุกๆ วงจร เราประกาศสิทธิในอาณาจักรแล้วก็สูญเสียมันไป ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกได้เข้าไปนั่งบนตักของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด นั่นคือลูกกลายเป็นลูกของท่าน ลูกเป็นลูกเหล่านั้นอย่างแท้จริง ขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน ลูกกำลังทำความเพียรพยายาม ดำเนินการศึกษานี้ต่อไปเพื่อที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกรู้ว่ามีมหาสมุทรแห่งความรู้, ผู้ชำระให้บริสุทธิ์, ผู้ประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน, ชีพบาบาคือพ่อ, ครูและสัจธรรมของเรา เรา กำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากท่าน และดังนั้นเราควรทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ในหนทางของความไม่รู้ เมื่อเด็กๆ ศึกษาที่โรงเรียน, คะแนนที่พวกเขาสอบผ่านนั้นก็ตามลำดับกันไปตามการศึกษาของเขา ไม่มีใครที่นั่นพูดว่ามายากำลังสร้างอุปสรรคให้แก่เขาหรือมีพายุของมายา พวกเขาไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีหรือพวกเขาติดอยู่กับเพื่อนที่ไม่ดี พวกเขาอยู่กับการเล่นเกม เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่ศึกษาเล่าเรียนและเหตุนี้เองพวกเขาจึงสอบตก อย่างไรก็ตามนั้นไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพายุมายา เมื่อใครบางคนมีพฤติกรรมไม่ดี ไปรับรองที่ครูให้เขาบอกว่าพฤติกรรมของเขาไม่ดีมากและเขาเสียคนจากมิตรที่ไม่ดีที่เขาคบหา ไม่มีเรื่องของกล่าวโทษมายา, ราววันในสิ่งนี้ เด็กบางคนเป็นลูกของคนที่มีชื่อเสียงคนดีก็กลายเป็นคนดีมาก ในขณะที่คนอื่นนั้นเสียและเริ่มดื่มสุรา ฯลฯ พวกเขาไปสู่หนทางที่ผิดที่สกปรก แล้วพ่อของพวกเขาก็พูดว่าพวกเขากลายเป็นลูกที่ไม่มีค่า มีหลายวิชาในการศึกษาอื่นๆ ที่นี้มีการศึกษาประเภทเดียวเท่านั้น ที่นั่นมนุษย์สอน ในขณะที่ลูกๆ รู้ว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก หากลูกศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีลูกก็สามารถกลายเป็นนายของโลกได้ มีลูกๆ มากมาย บางคนก็ไม่ศึกษาเล่าเรียนได้เนื่องจากอิทธิพลของเพื่อนไม่ดี เหตุใดลูกจึงเรียกสิ่งนั้นว่าเป็นพายุของมายา? ถ้าใครบางคนไม่ศึกษาเล่าเรียนเนื่องจากอิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดี เหตุใดลูกจึงเรียกสิ่งนั้นว่าพายุของมายาเล่า? หากบางคนไม่ได้ศึกษาเพราะเพื่อนไม่ดี มายา, ครูหรือพ่อจะทำอะไรได้? เมื่อพวกเขาไม่สามารถศึกษาเล่าเรียน พวกเขา ก็กลับบ้าน ตามละครพวกเขาต้องเข้ามาสู่บัตติในตอนแรก พวกเขาได้มาและลี้ภัย บางคนก็ถูกทรมานและถูกรังควาญโดยสามีและคนอื่นก็วางเฉยไม่สนใจใยดี พวกเขาไม่สามารถอยู่บ้านได้ดังนั้นจึงมาที่นี่ แต่หลังจากนั้นพวกเขาก็ทิ้งที่นั่นไปเช่นกัน พวกเขาไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนได้และดังนั้นพวกเขาจึงหางานทำหรือแต่งงาน ที่นี้พวกเขามีข้ออ้างว่าพวกเขาไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนได้เพราะพายุของมายา พวกเขาไม่เข้าใจว่าสภาพของเขากลายเป็นเช่นนั้นเนื่องจากอิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดี และพวกเขามีกิเลสอันแรงกล้ามากมาย ทำไมลูกถึงพูดว่าลูกล้มเหลวเพราะลูกประสบกับพายุของมายา? ทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับลูก! ทำตามคำสอนที่ลูกได้รับจากพ่อ, ครูและสัจธรรม หากลูกไม่ทำตามคำสอนเหล่านั้น นั่นหมายความว่าอิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดีหรือความซาบซึ้งของศีลธรรมหรือสำนึกที่เป็นร่าง ลูกจากทุกศูนย์เข้าใจว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อได้รับอำนาจในการปกครองโลก หากลูกไม่มีศรัทธาในทำไมลูกถึงมานั่งอยู่ที่นี้? มีอาศรมอื่นๆ มากมาย อย่างไรก็ตามไม่มีการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่นั่น ไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่นั่น สิ่งเหล่านั้นเป็นลัทธิศรัทธาที่งมงายสาขาลึกๆ ต้นไม้ต้องเติบโต ที่นี้ทั้งหมดนี้เชื่อมโยงกัน ผู้ที่เป็นของต้นไม้เทพที่หวานขึ้นก็จะปรากฏออกมา ใครคือผู้ที่อ่อนหวานที่สุด? ผู้ที่กลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีของยุคทองเวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าผู้ที่ประกาศสิทธิในอันดับหนึ่งต้องศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีมากอย่างแน่นอน พวกเขาเข้าไปในอาณาจักรสุริยวงศ์ มีหลายคนที่มีชีวิตอย่างอุทิศตนและทำงานรับใช้มากมายขณะที่อยู่ที่บ้าน มีความแตกต่างมากมาย! แม้ว่าบางคนจะอาศัยอยู่ที่นี้ แต่ก็ไม่สามารถสอนได้ และดังนั้นพวกเขาเองจึงต้องแสวงหาในงานอื่นๆ พวกเขาจะได้รับสถานภาพที่สูงศักดิ์เล็กน้อยในตอนท้าย เห็นได้ว่าผู้ที่อาศัยอยู่ข้างนอกอยู่ที่บ้านกับครอบครัวไปล้านหน้าอย่างเร็วมาก

ในการศึกษาและการสอนผู้อื่น ไม่ใช่ทุกคนจะเป็นผู้ครองเรือน กุมาริและกุมารไม่ได้เรียกว่าผู้ครองเรือน มันเคยเป็น อย่างนั้นที่คนซึ่งปลดเกษียณเมื่ออายุ 60 ปีจะมอบทุกสิ่งให้กับลูกๆของพวกเขาและก็ไปใช้ชีวิตอยู่กับนักปราชญ์หรือผู้รู้ ฯลฯ ทุกวันนี้ทุกคนตาโมประธานและดังนั้นพวกเขาจึงไม่แม้แต่จะวางมือจากธุรกิจจนกว่าพวกเขาจะตาย ในสมัยก่อน พวกเขาจะปลดเกษียณเมื่ออายุ 60 ปี พวกเขาจะไปและอยู่ที่เบนาเรส ลูกๆ เข้าใจว่าไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ ไม่มีใคร สามารถได้มาซึ่งการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นใน ชีวิต ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถได้รับการหลุดพ้นในชีวิต บางคนเข้าไปสู่การหลุดพ้น ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนั้น เวลานี้กำลังถูกก่อตั้งขึ้น แล้วสิ่งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามที่แต่ละคนทำ ในสิ่งนั้นเช่นกัน,กุมาริก็มีโอกาสที่ดีมาก พวกเขากลายเป็นทายาทของพ่อเหนือโลก ที่นี้ลูกๆทั้งหมดมีสิทธิ์ที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อ ในโลกภายนอก ลูกสาวไม่ได้รับมรดก ลูกชายมีความละโมภต่อสิ่งนี้ มีบางคนที่มีสิทธิ์ว่าพวกเขาควรประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ถึงอย่างไร พวกเขาจะได้รับอยู่แล้วและสงสัยว่าทำไมพวกเขาควรปล่อยสิ่งนั้นไป พวกเขาศึกษาทั้งสองการศึกษา มีลูกหลากหลาย ประเภท ลูกเข้าใจว่าผู้ที่ศึกษาแล้วเรียนเป็นอย่างดีจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง พวกเขาจะกลายเป็นปวงประชาที่ มั่งคั่งมาก ผู้ที่อยู่ที่นี่จะอยู่ภายใน(พระราชวัง) พวกเขาจะกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ และบางทีพวกเขาอาจจะได้ใช้สาม สี่หรือห้าชาติเกิดในอาณาจักรในตอนปลายยุคเงิน คนที่มั่งคั่งที่มีความมั่งคั่งเสมอดั้งแต่ตอนเริ่มต้นยุคทองนั้นจะดีกว่า อย่างมาก ทำไมผู้ที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวถึงไม่ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่มั่งคั่ง? พวกเขาพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ใน สถานภาพที่สูงศักดิ์ อย่างไรก็ตามหากลูกคลื่นและล้มลง แล้วลูกก็ต้องใช้ความพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ สูงในบรรดาปวงประชา นั่นก็เป็นสถานภาพที่สูงเช่นกัน ผู้ที่อาศัยอยู่ภายนอกก็สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงยิ่ง กว่าผู้ที่อาศัยอยู่ที่นี่ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความพยายามที่ลูกทำ ความพยายามไม่สามารถอยู่อย่างซ่อนเร้นได้ ผู้ที่กลายเป็นผู้ที่ มั่งคั่งที่สุดในบรรดาปวงประชาจะไม่อยู่อย่างซ่อนเร้น ไม่ใช่ว่าผู้ที่อาศัยอยู่ภายนอกจะได้รับสถานภาพที่ดีๆ จะเป็นการดี กว่ามั๊ยที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในตอนท้ายหรือได้รับสถานภาพที่มั่งคั่งในตอนเริ่มต้น? ผู้ที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับ ครอบครัวจะไม่ประสบกับพายุของมายามากมายนัก ผู้ที่อยู่ที่นี่ประสบกับพายุมากมาย พวกเขามีความกล้าหาญและกำลัง นั่งในที่หลบภัยของชีพบาบา แต่พวกเขาไม่ศึกษาแล้วเรียนเพราะอิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดี ทุกสิ่งจะรู้ในเวลาสุดท้าย จะได้ รับนิมิตของสถานภาพที่แต่ละคนประกาศสิทธิ์ ทุกคนศึกษาแล้วเรียนตามลำดับกันไป บางคนก็ดำเนินการศูนยด้วยตนเอง ในบางสถานที่,ผู้ที่กำลังศึกษาแล้วเรียนนั้นก็ไปล้าหน้าผู้ที่กำลังดำเนินการศูนย ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามที่ลูกทำ ไม่ใช่ว่าพายุของมายาจะมา ไม่เลย เป็นเพียงพฤติกรรมของลูกไม่ดีและลูกไม่ได้ทำตามศรัทธา นี่เป็นเช่นเดียวกันใน ครอบครัวทางโลก พวกเขาไม่ได้ทำตามคำแนะนำสั่งสอนของครูหรือพ่อแม่ของพวกเขา ลูกกลายเป็นลูกๆ ของพ่อ ผู้ที่ไม่ ได้มีพ่อของตัวเองที่นั่น (ในโลกภายนอก) พวกเขาต้องออกไปมากมาย ลูกๆ บางคนก็ติดอยู่กับเพื่อนที่ไม่ดีและดัง นั้นจึงล้มเหลว เหตุใดพวกเขาจึงพูดว่ามีพายุของมายา? มันเป็นความโง่เขลาของพวกเขาเอง พวกเขาไม่ได้ทำตามคำ แนะนำสั่งสอนและเหตุนี้เองพวกเขาจึงพลาดพลั้งล้มเหลวด้วยพฤติกรรมเช่นนั้น ลูกหลายคนมีความละโมภมาก บางคนมี ความโกรธและบางคนมีนิสัยของการลักขโมย ในที่สุดแล้วทุกสิ่งก็จะรู้ได้ คนนั้นคนนั้นจากไปเพราะพฤติกรรมเช่นนั้น และ แล้วก็เป็นทีที่เข้าใจว่าเขาได้จากไปและกลายเป็นของสกุลสุทร และเขาจะไม่สามารถเรียกว่าบราห์มินได้ หลังจากทั้งการ ศึกษาไป เขาก็ไปกลายเป็นศูทรอีกครั้ง ผู้ที่ได้ยินความรู้แม้เพียงเล็กน้อยจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ต้นไม้ที่นั้น ใหญ่มาก ส่วนผู้อื่นก็จะปรากฏตัวในที่ใดที่หนึ่ง ผู้ที่เคยเป็นของศาสนาเทพและแปรเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่นจะปรากฏตัวขึ้น ผู้คนมากมายจะมาและทุกคนจะสงสัย! ผู้คนของศาสนาอื่นๆก็สามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของการหลุดพ้นของเขาได้ เช่นกัน! ใครก็ตามสามารถมาที่นี่ได้ หากพวกเขาต้องการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในอาณาจักรของเขาเอง พวกเขา ก็จะมาที่นี่และรับเป้าหมายของพวกเขา บาบาให้นิมิตแก่ลูกว่าดวงวิญญาณเหล่านั้นมาที่นี้อย่างไรและรับเป้าหมายของ พวกเขาอย่างไร ไม่ใช่ว่าพวกเขาจะได้รับเป้าหมายของพวกเขาเมื่อพวกเขาอยู่ที่นั่นเท่านั้น ใครก็ตามในศาสนาใดๆก็ สามารถรับเป้าหมายของเขาได้ เป้าหมายที่พวกเขาได้รับคือ: จดจำระลึกถึงพ่อและดินแดนแห่งความสงบและลูกจะ ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในศาสนาของลูกเอง พวกเขาจะไม่ได้รับการหลุดพ้นในชีวิตและพวกเขาก็จะไม่ได้ไปที่นั่น หัวใจของพวกเขาจะไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งนั้น เพียงผู้ที่เป็นของศาสนาอย่างแท้จริงเท่านั้นที่จะมีหัวใจมุ่งมั่นที่จะไปที่นั่น ใน ตอนสุดท้ายดวงวิญญาณต้องรู้จักพ่อ ที่ศูนยหลายแห่งมีหลายคนที่ไม่ได้ให้ความสนใจกับการศึกษานี้มากนัก ดังนั้นเป็น ทีที่เข้าใจว่าพวกเขาไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ หากพวกเขามีศรัทธาจะไม่มีใครพูดว่าพวกเขาไม่มีเวลา อย่างไรก็ตามมันเป็นเพราะมันไม่ได้อยู่ในโชคของเขา พวกเขาจึงบอกว่าพวกเขาไม่มีเวลาหรือมีสิ่งอื่นที่ต้องทำ หากอยู่ใน โชคของพวกเขา พวกเขาจะเริ่มทำความเพียรพยายามทั้งวันทั้งคืน ในขณะที่กำลังเคลื่อนไป พวกเขาก็มีภัยเสียเนื่องจาก เพื่อนที่ไม่ดี นั่นก็เรียกได้ว่าเป็นลางร้ายเช่นกัน ลางดีสูงสุดเปลี่ยนเป็นลางที่ลดต่ำลงเล็กน้อย บางทีในขณะที่พวกเขา เคลื่อนไป ลางนั้นก็จะถูกขจัดออกไป สำหรับบางคน,บาบาพูดว่า: พวกเขามีลางที่เลวร้ายที่สุดเหนือพวกเขา พวกเขาไม่แม้

กระทั่งรับฟังพระเจ้า! พวกเขาคิดว่าเป็นบราห์มาที่กำลังพูดสิ่งนี้ ลูกบางคนไม่ได้ตระหนักรู้ว่าเป็นใครที่กำลังให้คำแนะนำ และแนวทางแก่พวกเขา เนื่องจากการมีสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาจึงคิดว่าเป็นผู้ที่มีตัวตนคือผู้ที่ให้คำแนะนำและแนวทาง หากพวกเขามีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ พวกเขาก็จะเข้าใจว่าพวกเขาต้องทำทุกสิ่งที่ชีพบบาพูด แล้วความรับผิดชอบก็จะอยู่กับชีพบบา ลูกต้องทำตามคำแนะนำสั่งสอนของชีพบบา ด้วยการกลับมาสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขา ก็ลืมชีพบบา ในกรณีนั้นชีพบบาก็ไม่สามารถรับผิดชอบได้ คำสั่งของท่านควรจะเขียนบนป้ายประกาศ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจว่าใครกำลังพูดกับพวกเขา ไม่มีใครอื่นให้คำสั่งแก่ลูก เพียงพอเท่านั้นที่พูดว่า: พอให้ศรัทธาแก่ลูก ประการแรกจดจำพอและซึมซับความรู้ที่พอให้ลูกแล้วสร้างแรงบันดาลใจให้คนอื่นทำเช่นเดียวกัน เพียงแค่ทำธุรกิจนี้ “โอเค บาบา, ไม่ว่าคำสั่งของท่านจะเป็นอะไร!” ผู้ที่อยู่เบื้องหน้าราชาจะพูดว่า “ความประสงค์ของท่านคือคำสั่งของฉัน” ราชาเคยออกคำสั่ง ในขณะที่นี่, คำสั่งนี้มาจากชีพบบา ลูกควรพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่า “ไม่ว่าคำสั่งของท่านจะเป็นเช่นไร ชีพบบา” แล้วลูกก็จะอยู่อย่างมีความสุขเพราะลูกจะเข้าใจว่าชีพบบากำลังออกคำสั่งแก่ลูก เมื่อลูกมีการจดจำระลึกถึงชีพบบา ล้อคของสติปัญญาของลูกก็เปิดขึ้น ชีพบบาพูดว่า: พัฒนาการฝึกฝนนี้และเรื่องของลูกจะข้ามฝากไป อย่างไรก็ตามความยากก็คือลูกลืมซ้ำแล้วซ้ำเล่าทำไมลูกถึงพูดว่ามายาทำให้ลูกลืม? ลูกลืมและเหตุนี้เองทุกสิ่งที่ลูกทำจึงผิด ลูกหลายคนให้ความรู้เป็นอย่างดี แต่พวกเขาไม่มีโยคะที่จะทำให้บาปของพวกเขาได้รับการปลดปล่อย มีลูกที่ดีมากมายที่ไม่ได้มีโยคะเลย เป็นที่เข้าใจได้จากพฤติกรรมของพวกเขาที่พวกเขาไม่อยู่ในโยคะ และดังนั้นบาปจึงยังคงอยู่ซึ่งพวกเขาจะต้องทุกข์ทรมาน ไม่มีเรื่องของพายุในสิ่งนี้ เพียงแค่เข้าใจว่านั่นเป็นความผิดของลูกเพราะลูกไม่ได้ทำตามศรัทธา ลูกมาที่นี่เพื่อศึกษาราชโยคะ ลูกไม่ได้รับการสอนโยคะให้กลายเป็นปวงประชา(ประชาโยคะ) มีแม่และพ่อ: ทำตามท่านและลูกก็สามารถนั่งบนบัลลังก์ได้เช่นกัน สำหรับพวกเขาเป็นสิ่งที่แน่นอนว่าพวกเขากลายเป็นศรีลักษมีและนารายณ์ ดังนั้นทำตามแม่และพ่อ ผู้คนของศาสนาอื่นๆ ไม่ได้ทำตามแม่และพ่อ พวกเขาเชื่อในพ่อเท่านั้น ที่นี้ลูกมีทั้งสอง พระเจ้าคือผู้สร้าง แม่เป็นความลับที่แฝงตัว แม่กับพ่อก็เฝ้าแต่ให้การศึกษาก่อนลูก พวกเขาอธิบายแก่ลูก: อย่าทำสิ่งนี้ ให้ทำสิ่งนี้! ถ้าครูลงโทษลูก เขาก็ทำสิ่งนั้นที่โรงเรียนนักเรียนจะไม่พูดว่า: ท่านกำลังไม่เคารพฉัน! พ่อฉันแม่กระทั้งอาจจะตบตีลูกต่อหน้าลูกๆ 5 หรือ 6 คน ลูกไม่สามารถพูดว่า: ทำไมท่านถึงตบตีฉันต่อหน้าลูกๆ 5 หรือ 6 คน? ไม่เลย ที่นี้ลูกๆ ได้รับคำสอน หากลูกไม่สามารถทำตามคำสอนได้ แล้วให้อยู่ที่บ้านและทำความเพียรพยายาม หากลูกก่อให้เกิดความเสียหายในงานรับใช้ในขณะที่นั่งอยู่ที่นี้ และแล้วไม่ว่าลูกจะหารายได้เพียงเล็กน้อยสิ่งนั้นก็จะจบสิ้นเช่นกัน หากลูกไม่ต้องการศึกษาเล่าเรียน ก็จงปล่อยไปเลย! “ฉันไม่สามารถดำเนินต่อไปกับสิ่งนี้ได้!” ทำไมลูกถึงประณามบาบา? มีลูกหลายคน บางคนจะศึกษาเล่าเรียนและบางคนจะจากไป ลูกแต่ละคนต้องอยู่อย่างซาบซึ้งกับการศึกษาของลูก พ่อพูดว่า: อย่าได้รับการรับใช้จากกันและกัน ไม่ควรมีความหยิ่งยโสใดๆ การรับการรับใช้ส่วนตัวจากผู้อื่นคือความหยิ่งยโสของร่างกาย บาบาต้องอธิบายให้กับลูก มิเช่นนั้นเมื่อมีการนั่งในศาล ลูกก็จะพูดว่า: ฉันไม่รู้ถึงกฎและข้อบังคับ ด้วยเหตุนี้เองพ่อจึงอธิบายทุกสิ่งแก่ลูก ภายหลังจะมีการให้นิมิตและแล้วจะมีการลงโทษ จะไม่สามารถมีการลงโทษโดยที่ไม่มีการพิสูจน์ได้ บาบาอธิบายให้แก่ลูกอย่างมากมายเหมือนกับที่ท่านทำในวงจรที่แล้ว โขคของแต่ละคนนั้นมองเห็นได้ บางคนทำงานรับใช้และทำให้ชีวิตของเขาเป็นเช่นเพชร ในขณะที่คนอื่นนั้นขีดฆ่าขีดของพวกเขาสองเอง อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำตามคำสอนที่ลูกได้รับจากพ่อครูและสัจกูรู อย่าได้โทษมายา แต่ตรวจสอบความอ่อนแอของลูกเองและขจัดสิ่งนั้นออกไป
2. ละทิ้งความหยิ่งยโสและอยู่อย่างซาบซึ้งในการศึกษาของลูก อย่าได้รับการรับใช้ส่วนตัวใดๆจากผู้อื่น ปกป้องตนเองเป็นอย่างดีจากอิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดี

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากความกังวล (ไร้กังวล) และมั่นคงอยู่เสมอในสภาพที่สม่ำเสมอและไม่สั่นคลอนบนพื้นฐานของศรัทธาของลูก
สิ่งซึ่งบอกของผู้ที่มีสติปัญญาที่มีศรัทธาคือพวกเขาจะปราศจากความกังวล ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะไม่มีวันแปรปรวนในสถานการณ์ใดๆ พวกเขาจะยังคงไม่สั่นคลอนอยู่เสมอ ดังนั้นไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น อย่าไปคิด

เกี่ยวกับสิ่งนั้น อย่าเข้าไปใน “อะไร” หรือ “ทำไม” เป็นไตรกาลดาร์ชิและอยู่อย่างเป็นอิสระจากความ
กังวลเพราะมีประโยชน์ในทุกย่างก้าว เนื่องจากลูกจับมือของพ่อผู้ให้คุณประโยชน์ ท่านจะเปลี่ยนสิ่งที่ไม่มี
ประโยชน์ให้เป็นสิ่งที่มีประโยชน์ และอยู่อย่างเป็นอิสระจากความกังวลอยู่เสมอ

คติพจน์:

ผู้ที่มีความรักจะให้ความร่วมมืออย่างเป็นธรรมชาติในทุกงาน

*** โอม ชานติ ***